Quelle: https://manuscripta.at/?ID=36561
Copyright: Göttweig, Benediktinerstift

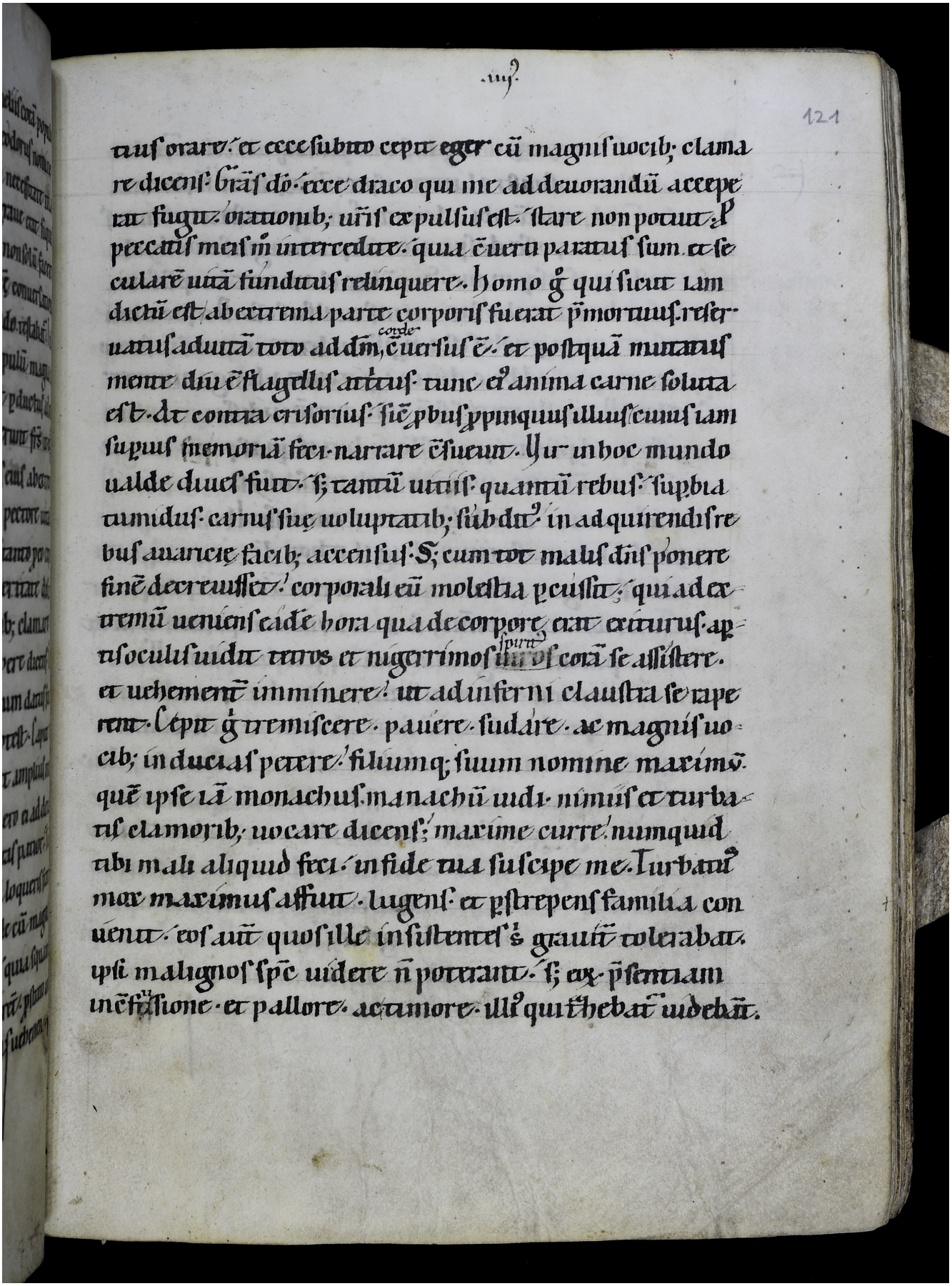

121

tauſ orare. et ecce ſubito cepit eger cũ magnis uocib; clama
re dicens. Gräs dõ. ecce draco qui me ad deuorandũ accepe
rat fugit. orationib; uñis expulsus est. stare non potuit. P
peccatis meis in intercedite. quia cuerti paratus sum et se
cularẽ uitã funditus relinquere. Homo g qui sicut iam
dictũ est ab extrema parte corporis fuerat p̃ mortuus. reser
uatus adultã toto ad dm̃, corde cuersus ẽ. et postquã mutatus
mente diu ẽ flagellis attritus. tunc ei anima carne soluta
est. dt contra crisorius. siẽ pbus ppinquus illius cuius iam
supius memoriã feci. narrare ẽ sueuit. Ut in hoc mundo
ualde diues fuit. si tantũ utilis. quantũ rebus. supbia
tumidus. carnis suę uoluptatib; sub dno in adquirendis re
bus auaricię facib; accensus. Si; cum tot malis dns ponere
finẽ decreuisset. corporali eũ molestia pcussit. qui ad ex
tremũ ueniens eadẽ hora qua de corpore exit exituruſ ap
tis oculis uidit terros et nigerrimos spiritus coram se assistere.
et uehementẽ imminere. ut ad inferni claustra se rape
rent. Cepit g tremiscere. pauere. sudare. ac magnis uo
cib; in ducias petere. filium q; suum nomine maximũ
quẽ ipse iã monachus. manachũ uidi. nimis et turba
tis clamorib; uocare dicens. maxime curte. numquid
tibi mali aliquid feci. in fide tua suscipe me. Turbatũ
mox maximus affuit. lugens. et pstrepens familia con
uenit. eos autẽ quos ille insistentes s̃ grauiter tolerabat.
ipsi malignos spẽ uidere ñ poterant. si; ex pseuiam
in ẽfusione. et pallore. ac amore. illi qui thebat uidebãt.